

ВЛАДИМИР СОЛОВЬОВ ИМА МОЙТА ЦАРИЦА ОГРОМЕН ДВОРЕЦ...

Превод от руски: Андрей Андреев, —

chitanka.info

*Има мойта царица огромен дворец –
седем стълба от злато отпред,
седемстенна короната, сякаш венец,
и със камъни скъпи безчет.*

*Сред зелени градини под алена вис
крем и рози за хубост цъфтят
и в прозрачна вълна на потока сребрист
и чело, и къдрици трептят.*

*Но не чува потокът какво ѝ шепти,
не поглежда към своите цветя:
скръб дълбока в очите ѝ сини блести,
с мъка пълна е всяка мечта.*

*Вижда тя: посред бури и ледни мъгли,
в край далечен, студен — несломим,
сам във боя със силите тъмни и зли
губи сили приятел и любим.*

*Изоставя двореца и златото тя,
диамантения венец
и на него, неверния, хлопа в нощта –
неочакван, незван пришълец.*

*Млада пролет над зимата мрачна и зла,
засяла и пълна с любов,
го загръща сред ласкава нежна мъгла
с тъмносин, лъчезарен покров.*

*И съборен от тъмните сили в прахта,
той гори с ярък пламък и страст,
и с нетленна любов във очите си тя
му говори с най-тихия глас:*

*„Като морски вълни си неверен, прости,
а се кле, че не ще измениш,
но със своята измяна сърцето ми ти
не успя, мили мой, да сломиш!“*

Ноември 1875 — 6 март 1876

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.